

Фестиваль рукоділля

Невід'ємною складовою сьогодення більшості із нас стало високотехнологічне існування. Зранку нас будить 4-вольтовий будильник, приводить до тями продумана кавоварка, годує розумна пароварка, везе на роботу безпечна залізна коробка, а далі – спілкування з людьми, що за 100 чи 100 тис км від тебе. Ввечері – в зворотньому напрямку... І вже мало хто навіть помічає, що у рутинному прогресі та глобалізації люди починають втрачати себе.

Якщо придивитися уважніше, то вже майже жоден з нас не задумується, як працює мобільний, літак, комп'ютер чи навіть лампочка. А почалося все з того, що люди перестали дивуватися тому, як росте дерево, сходить сонце, поряд живе сама Природа. Наслідком цього люди стають лише бездумними гвинтиками якогось величезного і чужого механізму. Разом з Людиною, зникає й сама Природа. Проте, одним з важливих елементів уникнення такого зникнення є повернення до етнічної спадщини власного народу, створення чогось нового.

Так, одним із найяскравіших прикладів історичної пам'яті нашого народу є вишиванка. Так і сьогодні, жінки вишивають не лише сорочки, але й рушники, картини, пояси, ляльок та ін. Крім вишивання є і інші різновиди рукоділля, такі як бісероплетіння, декупаж, ліплення з глини, печворк та багато інших, які переживають нову хвилю популярності.

З бабусиних скринь та антресоль все більше дістають старі речі радянських часів і декорують їх по новому. Все більше намагаються створити щось, оскільки зроблені вручну речі завжди в ціні, бо несуть добру енергетику рук майстра.

У нашому місті проживає багато майстринь, талант яких нікому не відомий, що творять справжні шедеври, щось нове та оригінальне. У багатьох регіонах нашої держави проводяться фестивалі рукоділля. Чому ж і в нашому місті не запровадити гарну традицію? Аби роботи простих жителів міста Ладизин побачила і оцінила громада міста. Аби кожен зміг познайомитись з нашими майстрами та їх виробами і навіть придбати щось собі. Кожен працює за власними технологіями і створює абсолютно ексклюзивно нові речі, що могли б стати прикрасою інтер'єру чи чудовим подарунком для кожного. Чи не у кожного знайдуться речі, які б він з радістю продав чи подарував. Так, і я можу відібрати декілька своїх вишитих картин, які з радістю продала б на фестивалі, а зароблені кошти витратила б на нові матеріали для роботи.

Помилувавшись роботами учасників фестивалю можна запровадити голосування за майстра, роботи якого сподобались найбільше. Організувати майстер – класи майстрів, які поділилися б своїми секретами для усіх бажаючих.

Запрошувати до участі можна і інших хенд-мейдерів з сусідніх регіонів та інших країн. Наприклад, майстрів відомої бубнівської кераміки, відомого майстра Михайла Біласа або його учеників. Михайло Білас всесвітньовідомий майстер рукоділля з м. Трускавець. Його руками тчуться килими, верети, гобелени, ліжники, а також вишивані серветки, доріжки, подушки. Він — майстер текстильної пластики, образно виразних іграшок та декоративних квітів, автор неперевершених сюжетних панно та аплікацій. Можливо серед жителів нашого міста існують подібні таланти, роботи яких ще ніхто не бачив?

Потрібно організувати фестиваль рукоділля так, зайшовши на який зранку, можна було б залишитись на цілий день, знаходячи все нові і нові цікаві заняття для себе.

Для постійного ознайомлення з новими творчими роботами можна створити веб-сайт ладижинських митців, на якому можна ознайомитись з виробами, щось придбати, а можливо і замовити індивідуально.

Речі зроблені своїми руками тренд уже не одного сезону, але нині на них справжній бум. Це все загалом називають емоційними подарунками і є найкращою альтернативою китайському сувенірному непотребу. Тому і запровадження фестивалю виробів, створених власноруч стало б гарною традицією нашого міста!

